

Skoleledelse

Skoleledelsen, ledelsesform og samarbeid mellom skoleledelse og ansatte i skolen blir trukket fram som en faktor som har stor betydning for virksomheten skole og for dens ulike utviklingsprosjekter (Hargeaves1996, Nordahl 2002). I LK06, St.meld. nr. 16 (s 72) og i St.meld. 30 (2003-2004) understrekes skoleleders vitale rolle å organisere og tilrettelegge innhold og arbeidsmåter slik at den enkeltes behov ivaretas og betydningen av kompetente og tydelige skoleledere med positive holdninger til endring Dette gjelder også ansvaret for elevens sosiale utvikling.

Skolen har vært og er en institusjon hvor læreren har stor grad av autonomi i jobben og elevenes læring av sosial kompetanse og ferdigheter har ofte vært overlatt til den enkelte lærer alene. Skoleledelsen befinner seg ofte i en buffersone mellom lærernes behov for autonomi og samfunnets behov for at skoler endres og utvikles. Det kan være slik at en skoleleder som ønsker endring i skolen trår varsomt for ikke å forstyrre lærernes arbeid. Dette kan virke hemmende på utviklingsarbeidet. Rektor kan også trykke for mye på og opplever at lærere motarbeider endringsarbeidet (Midthassel 2002). I kraft av sin formelle rolle som ledere har de et spesifikt ansvar for skolens kvalitet og kvaliteten på arbeidet som gjøres også i relasjon til elevenes sosiale kompetanse.

For at man skal lykkes er skoleledelsens initiativ, tilrettelegging, prioriteringer og interesse avgjørende fordi det signaliserer viktigheten av det arbeidet lærerne gjør. En skoleleder må videre inneha pedagogisk kompetanse og de må framstå som gode forbilder for sine lærere. Ulike typer forskning viser at det er god sammenheng mellom rektors engasjement og endringskulturen i den enkelte skole (Arfwedson 1985, Midthassel 2002, Anstem 2002). Tydelige ledere er gode ledere.